

عنوان مقاله:

ریشه یابی شبهه معدوم مطلق در فلسفه یونان

محل انتشار:

دوفصلنامه منطق پژوهی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

مهدی اسدی - دکترای فلسفه اسلامی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در فلسفه اسلامی معمولاً منظور از «معدوم مطلق» چیزی است که نه در خارج موجود است و نه در ذهن. از آن جا که در فلسفه اسلامی گفته می شود «المعدوم المطلق لایخبر عنه و لایعلم»، این «شبهه» و «پارادوکس» در این جا به وجود می آید که همین لایخبر عنه و لایعلم خبر و علمی است از معدوم مطلق. پس معدوم مطلق هم زمان هم لایخبر عنه و لایعلم و هم یخبر عنه و یعلم. به این پارادوکس «شبهه معدوم مطلق» می گویند. معدوم مطلق در متون اندیشمندان برجسته مسلمان معمولاً تا الهیات شفای ابن سینا ریشه یابی می شود و نه قبل تر چه رسد به ریشه یونانی بحث؛ چراکه در جهان اسلام تاریخ فلسفه و منطق پیش از ابن سینا با ابهامات زیادی رو به رو است. این پژوهش در پی آن است که شبهه معدوم مطلق را در «فلسفه یونان» ریشه یابی کند و نشان دهد ریشه تاریخی این پارادوکس به نوعی به فلسفه یونان می رسد و به دیدگاه های پارمنیدس و افلاطون درباره عدم ناشناختنی بیردازد.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه ها: پارادوکس، فلسفه اسلامی، معدوم مطلق، پارمنیدس، افلاطون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1440820>

